

Plan wynikowy z religii dla klasy VII szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy czynią dobro” nr AZ-23-01/20-KI-10/22
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

I. Czynię dobro

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Znaki Bożej miłości.	– Ukazanie prawdy o miłości Boga skierowanej do każdego człowieka indywidualnie. – Budzenie odwagi do wejścia na drogę Bożej miłości, która prowadzi do szczęścia.	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka (A.5). Tekst biblijny: Łk 1,46-55.	<ul style="list-style-type: none">• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3)• opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3),• charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11),• wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji.	<ul style="list-style-type: none">• określa własne rozumienie szczęścia,• podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka,• interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i>,• uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia.	<ul style="list-style-type: none">• jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu.• powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie,• nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b),• włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę”.
2. Zacząć życie od nowa.	– Ukazanie prawdy, że Bóg w Jezusie przebacza nam grzechy i przywraca utracone życie wieczne. – Kształtowanie postawy zaufania Jezusowi. – Motywowanie do podjęcia decyzji powierzania Mu swoich grzechów.	Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7). Tekst biblijny: Mt 26,69-75; Mt 27,3-5.	<ul style="list-style-type: none">• podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia,• podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędziego, lecz jako Ten, kto kocha,• podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6) na przykładzie św. Piotra,• uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu.	<ul style="list-style-type: none">• określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia,• interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza,• uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza),• charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności.	<ul style="list-style-type: none">• powierza swoje grzechy Jezusowi,• wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a),• daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu.
3. Żyć wiarą, by osiągnąć niebo.	– Poszerzenie wiadomości na temat prawdy, że wiara jest darem i zobowiązaniem wobec Boga. – Kształtowanie postawy wytrwałości w czynieniu dobra.	Wiara darem i zadaniem (A.3). Kerygmat chrześcijański (A.5). Tekst biblijny: Mt 20,1-16.	<ul style="list-style-type: none">• podaje, że wiara jest łaską – darem od Boga (A.3.1), niezasłużonym przez człowieka,• uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2),• uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez czynienie dobra, podejmowanie codziennych obowiązków i modlitwę.	<ul style="list-style-type: none">• uzasadnia, że działania człowieka skierowane ku dobru prowadzą do zbawienia,• interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy,• uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi.	<ul style="list-style-type: none">• nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b),• swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d),• troszczy się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
4. Szczęśliwi, którzy czynią dobro.	– Ukazanie prawdy, że Bóg wysłuchuje tych, którzy zwracają się do Niego z wiarą. – Kształtowanie postawy ufności w Bożą miłość.	Działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13) – uzdrowienie sługi setnika. Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą (D.2). Tekst biblijny: Mt 8,5-13.	<ul style="list-style-type: none">• podaje prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę,• przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) na przykładzie setnika,• wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...”.	<ul style="list-style-type: none">• wymienia owoce zaufania Jezusowi,• interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika,• charakteryzuje postać setnika jako poganina,• uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą,	<ul style="list-style-type: none">• ufa Jezusowi (C.9.a) i z wiarą prosi Go o pomoc w codziennych sytuacjach,• wzbudza w sobie akt miłości (A.6.c).

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
5. Życie Jezusa zapisane na kartach Ewangelii.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie celu napisania Ewangelii oraz komplementarności przekazu ewangelistów o Jezusie.– Kształtowanie postawy odpowiedzialności za głoszenie Ewangelii.	Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym (A.9). Świadectwa historyczności Jezusa (A.13). Tekst biblijny: J 20,30-31.	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia pojęcia: „Ewangelia”, „ewangelie synoptyczne” (A.10.1),• przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2) – Ewangelia,• wymienia sposoby objawiania się Boga: w słowie Bożym (A.5.1),• charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii (A.13.5).	<ul style="list-style-type: none">• prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów,• wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii,• uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie,• wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów.	<ul style="list-style-type: none">• podejmuje refleksję nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów,• poznaje Boże objawienie (A.10.b).
6. Prawdziwa historia Jezusa z Nazaretu.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie osoby Jezusa z Nazaretu jako postaci historycznej.– Kształtowanie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi.	Świadectwa historyczności Jezusa (A.13) – chrześcijańskie. Biblia księgą wiary (A.10). Tekst biblijny: Łk 1,1-4.	<ul style="list-style-type: none">• prezentuje biblijne i patrystyczne świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1),• przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym (A.13.3),• uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3).	<ul style="list-style-type: none">• interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa,• omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa.	<ul style="list-style-type: none">• sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa,• dzieli się z innymi wiedzą o Jezusie,• wierzy w prawdy zawarte w objawieniu Bożym (A.10.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
7. Pozachrześcijańskie dowody na istnienie Jezusa.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie niechrześcijańskich źródeł o historyczności Jezusa.– Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi.	Świadcstwa historyczności Jezusa (A.13) – pozachrześcijańskie. Tekst biblijny: Rz 1,19.	<ul style="list-style-type: none">• prezentuje pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1),• omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty (A.13.2),• w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę.	<ul style="list-style-type: none">• w skrótovej formie przedstawia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie.	<ul style="list-style-type: none">• poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary,• dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębianiu wiary (A.2.a),• jest gotów bronić swojej wiary w Jezusa Chrystusa.

III. Historia zbawienia: Jezus Chrystus

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
8. Owocne słuchanie. Przypowieść o siewcy.	– Ukazanie nauczania Jezusa o królestwie Bożym na przykładzie przypowieści o siewcy. – Kształtowanie otwartości na słowo Boże oraz troski o jego wzrost i owoce w swoim życiu.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o siewcy. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie (A.9) – przypowieść. Tekst biblijny: Łk 8,5-15.	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia pojęcie: przypowieść (A.10.1),• podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5) – przypowieść,• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o siewcy,• dokonuje aktualizacji faktów związanych z wybranymi wydarzeniami Nowego Testamentu (A.13.16),• wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego.	<ul style="list-style-type: none">• podaje, co oznaczają rodzaje gleby i kim jest siewca,• uzasadnia, że aby słowo Boże mogło wydać plon, konieczne jest zaangażowanie człowieka,• wyjaśnia, dlaczego słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego.	<ul style="list-style-type: none">• stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), odnosi do własnego życia owoce ziarna zasianego na żyznej glebie,• słucha Pisma Świętego i czyta je z zaangażowaniem (A.11.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
9. Pewna lokata. Dar ubogiej wdowy.	– Ukazanie znaczenia dóbr materialnych w życiu chrześcijanina na podstawie nauczania Jezusa o ubogiej wdowie. – Kształtowanie postawy bezinteresowności w relacjach z Bogiem i ludźmi.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): perykopa o ubogiej wdowie. Rzeczywista wartość dóbr materialnych (C.7). Tekst biblijny: Mk 12,41-44.	<ul style="list-style-type: none">• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3),• wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5),• wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze,• omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11),• podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3).	<ul style="list-style-type: none">• omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie,• wyjaśnia, na czym polega bezinteresowny dar serca,• uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy,• przygotowuje plan akcji charytatywnej.	<ul style="list-style-type: none">• podejmuje inicjatywy mające na celu pomoc potrzebującym,• stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), powierza Bogu swoje troski,• troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e).
10. Rozsądne czuwanie. Przypowieść o dziesięciu pannach.	– Ukazanie potrzeby oczekiwania na powtórne przyjście Chrystusa na podstawie przypowieści o dziesięciu pannach. – Kształtowanie postawy roztropności i odpowiedzialności za swoją wiarę.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o dziesięciu pannach. Tekst biblijny: Mt 25,1-13.	<ul style="list-style-type: none">• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o dziesięciu pannach,• podaje, co symbolizują oliwa i zapalona lampa,• omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6),• oczekiwanie na obłubieńca odnosi do powtórnego przyjścia Chrystusa,• charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7).	<ul style="list-style-type: none">• określa, na czym polega roztropność i nieroztropność,• wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej i warunki trwania w niej,• uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa.	<ul style="list-style-type: none">• wyraża gotowość życia w łasce uświęcającej przez częste przyjmowanie Komunii Świętej.
11. Nauczanie z mocą. Cuda Jezusa.	– Poszerzenie wiadomości na temat cudów Jezusa, które są potwierdzeniem Jego boskiej misji. – Kształtowanie postawy całkowitego zaufania Bogu nawet w najtrudniejszych sytuacjach.	Działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): cuda. Tekst biblijny: J 2,1-11; Mk 6,34-44; Mt 17,14-18; Mk 1,23-27.	<ul style="list-style-type: none">• definiuje pojęcie „cud”,• wymienia sposoby Bożego objawienia w Jezusie Chrystusie (A.5.1) – wybrane cuda: przemiana wody w wino, rozmnożenie chleba, uzdrowienie epileptyka, uzdrowienie opętanego,• interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2),• wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów, by pobudzić i umocnić wiarę.	<ul style="list-style-type: none">• interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda,• wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów,• uzasadnia, że cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego i ogłaszaniem królestwa Bożego.	<ul style="list-style-type: none">• z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych,• daje świadectwo o Bogu (A.5.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
12. Troskliwe szukanie. Przypowieść o zagubionej owcy.	– Ukazanie prawdy, że Bóg szuka zagubionego przez grzech człowieka. – Kształtowanie postawy troski o nieustanne wzmocnienie wiary w Bożą miłość i dobroć.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o zagubionej owcy. Tekst biblijny: Łk 15,3-7.	<ul style="list-style-type: none">• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o zagubionej owcy,• wskazuje przyczyny zła (A.7.2),• podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech,• podaje prawdę, że Bóg poszukuje grzesznego człowieka,• uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha.	<ul style="list-style-type: none">• omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14),• wskazuje, że Boża miłość jest skierowana do każdej osoby indywidualnie,• charakteryzuje sposoby Bożego poszukiwania.	<ul style="list-style-type: none">• dziękuje Bogu za Jego troskę okazywaną mu przez wydarzenia i spotykanych ludzi,• stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle objawienia (A.10.d),• odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d).
13. Ewangeliczny rozwój. Przypowieść o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym.	– Ukazanie rozwoju królestwa Bożego na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym. – Kształtowanie postawy troski o własny rozwój duchowy.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym. Tekst biblijny: Mt 13,31-33.	<ul style="list-style-type: none">• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym,• omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4) – królestwo Boże przemienia świat,• podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie,• w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2).	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym,• uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy, a jego rozwój dokonuje się w historii ludzkości,• uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc.	<ul style="list-style-type: none">• przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże objawienie (A.5.a), oczekuje na realizację Bożego planu w swoim życiu,• pogłębia swoją więź z Chrystusem przez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b).

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: małżeństwo i kapłaństwo

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
14. Wyjątkowa służba dla królestwa niebieskiego. Sakrament kapłaństwa.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie istoty powołania kapłańskiego i zakonnego oraz znaczenia sakramentu święceń.– Kształtowanie postawy otwartości na głos powołania oraz modlitewnego wsparcia powołanych do służby Bożej.	Sakramenty – ich sens, cel i liturgia (B.3). Sakrament święceń jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9). Skutki sakramentu święceń (B.9). Tekst biblijny: Mt 19,12.	<ul style="list-style-type: none">• opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1),• przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2),• przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3),• wyjaśnia pojęcia: rady ewangeliczne (A.10.1),• charakteryzuje, na czym polega życie zakonne według rad ewangelicznych.	<ul style="list-style-type: none">• wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia sakramentu święceń i ślubów zakonnych,• wskazuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne odnoszące się do sakramentu święceń,• wyjaśnia znaczenie sakramentu święceń w życiu chrześcijańskim,• omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego.	<ul style="list-style-type: none">• jest przekonany o wartości sakramentu kapłaństwa w służbie wspólnoty (B.9.a),• modli się o powołania do kapłaństwa (B.9.b),• stale powierza Bogu w modlitwie znanych mu kapłanów, siostry zakonne i zakonników.
15. Pomysł Pana Boga na małżeństwo i rodzinę.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie znaczenia wspólnoty rodzinnej oraz istoty i obrzędów sakramentu małżeństwa.– Kształtowanie postawy współodpowiedzialności i za zgodne życie i współdziałanie w rodzinie.	Sakramenty – ich sens, cel i liturgia (B.3). Sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka. Skutki sakramentu małżeństwa (B.9). Tekst biblijny: Mk 10,6-9.	<ul style="list-style-type: none">• opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1),• przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.8.4),• przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.8.5),• przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3),• interpretuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2),• omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4).	<ul style="list-style-type: none">• wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa,• wyjaśnia znaczenie sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijańskim,• charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę.	<ul style="list-style-type: none">• jest przekonany o wartości sakramentu małżeństwa w służbie wspólnoty (B.9.a),• modli się o powołania do małżeństwa (B.9.b),• modli się za swoją rodzinę,• wyraża gotowość podejmowania obowiązków na rzecz własnej rodziny.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Co to znaczy „dobrze wychować dziecko”.	– Poszerzenie wiadomości na temat zasad wychowania chrześcijańskiego. – Kształtowanie postawy wzajemnego szacunku w rodzinach.	Wiara darem i zadaniem. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Zadania wobec rodziny. Postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1.). Tekst biblijny: Tb 4,14c.21b.	<ul style="list-style-type: none">• przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2),• wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4),• uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania,• charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie, zwłaszcza wielodzietnej.	<ul style="list-style-type: none">• charakteryzuje różnice w pojmowaniu Boga od dzieciństwa do lat młodzieńczych,• charakteryzuje zmiany w modlitwie od dzieciństwa do chwili obecnej.	<ul style="list-style-type: none">• włącza się aktywnie w życie rodziny (E.1.a),• właściwie reaguje na trudne sytuacje i zachowania rodzeństwa.
17. Być odpowiedzialnym ojcem. Być odpowiedzialną matką.	– Ukazanie wartości i celów naturalnego planowania rodziny. – Motywowanie do przyjęcia postawy wrażliwości i dzielenia się miłością.	Wartość ludzkiego życia. Troska o ludzkie życie (C.5). Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania (C.10). Tekst biblijny: Jr 1,5.	<ul style="list-style-type: none">• określa, czym jest rodzicielstwo (macierzyństwo i ojcostwo),• wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) rodzicielskiej,• uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11),• wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody planowania rodziny (C.5.12),• ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła (C.5.5).	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia, czym jest NaProTechnologia,• podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia,• argumentuje sens życia zgodnie z naturą.	<ul style="list-style-type: none">• szanuje życie własne i innych (C.5.c),• kształtuje w sobie postawę otwartości i odpowiedzialności za nowe życie.
18. Konflikt cywilizacji miłości i cywilizacji śmierci.	– Ukazanie istoty oraz zagrożeń antykoncepcji i <i>in vitro</i> . – Motywowanie do przyjęcia postawy przeciwnej cywilizacji śmierci.	Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5). Nauczanie Kościoła o zapłodnieniu <i>in vitro</i> (C.6). Tekst biblijny: Pwt 30,19.	<ul style="list-style-type: none">• definiuje, co to jest antykoncepcja i wymienia jej rodzaje,• uzasadnia zło antykoncepcji (C.5.13) i wylicza jej skutki uboczne,• uzasadnia zło zapłodnienia <i>in vitro</i> (C.6.2),• wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1),• uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4).	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie <i>in vitro</i>,• wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny,• uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość.	<ul style="list-style-type: none">• podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia (C.6.b),• przyjmuje postawę sprzeciwu wobec nieetycznych koncepcji związanych z darem ludzkiej płodności.

V. Moje zasady

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
19. Dlaczego nie wszystko da się przegłosować. Normy moralne.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy o istnieniu obiektywnych norm moralnych. – Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec przejawów relatywizmu moralnego. 	Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2). Tekst biblijny: 1 J 5,2-3.	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo naturalne (C.2.1), • podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować, • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (C.1.5), • przedstawia skutki zła (A.7.4), • rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • określa, na czym polega relatywizm moralny, • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych, • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża sprzeciw wobec propagowania relatywizmu moralnego, • stara się żyć według wartości (A.1.d), • reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie (E.1.d).
20. Po co człowiekowi wolność? Sumienie moim stróżem.	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat sumienia jako instancji osądu moralnego. – Kształtowanie postawy właściwego korzystania z wolności i właściwej formacji sumienia. 	Godność osoby. Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Zasady w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego – formacja sumienia (C.2). Tekst biblijny: Ga 5,1; Łk 10,30-35; Łk 6,27-32.35-38.	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje podstawowe pojęcia etyczne: wartości, sumienie (C.2.1), • podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • wyjaśnia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • omawia sposoby kształtowania sumienia (C.2.5), • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3). • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), 	<ul style="list-style-type: none"> • określa istotę prawdziwej wolności, • uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność, • wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności. 	<ul style="list-style-type: none"> • zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c), szanując własną i cudzą wolność, • troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia (C.2.e), • zachowuje Boże przykazania (A.11.g).
21. Co jest ważniejsze od „ja chcę”?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że czynienie dobra i wystrzeganie się zła jest ludzkim i chrześcijańskim obowiązkiem. – Motywowanie do respektowania porządku moralnego. 	Sens i wartość ludzkiego życia (A.1). Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2). Tekst biblijny: Łk 18,1-7; Mt 21,28-31.	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna (C.2.1), • wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem, • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje różnicę w postępowaniu z przymusu i własnej woli, • uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), • dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b), wybiera to, co powinien.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
22. Sprawdzian z mojej uczciwości.	– Ukazanie wartości i roli uczciwości w relacjach społecznych oraz zdobywaniu dóbr materialnych. – Kształtowanie postawy uczciwości w relacjach z samym sobą i z innymi.	Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Dekalog: przykazanie siódme i dziesiąte. Rzeczywista wartość dóbr materialnych (C.7). Tekst biblijny: Prz 29,7.29; 28,20a; 21,3; 15,8; 3,33; Ps 58,12; Hi 36,7.	<ul style="list-style-type: none">• definiuje pojęcie uczciwości,• podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia,• uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4),• wymienia, co można stracić przez nieuczciwość.• uzasadnia ochronę własności (C.7.1).	<ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia, dlaczego człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych,• uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym,• analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka.	<ul style="list-style-type: none">• kieruje się uczciwością w relacjach z innymi,• szanuje cudzą własność (C.7.a).
23. Co zyskuję, mówiąc prawdę?	– Ukazanie wartości prawdy oraz destrukcyjnego działania wykroczeń przeciw niej. – Kształtowanie relacji opartych na prawdzie.	Dekalog: przykazanie ósme (C.7). Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Tekst biblijny: J 14,6; J 18,37; Mt 5,37.	<ul style="list-style-type: none">• definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo,• wskazuje przyczyny zła (A.7.2),• dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem, a poniżaniem człowieka – jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa (C.7.3),• przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) oparte na prawdzie,• uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) i dotrzymywania danego słowa.	<ul style="list-style-type: none">• podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia,• analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka.	<ul style="list-style-type: none">• jest prawdomówny (C.7.c),• dotrzymuje danego słowa (C.7.d).
24. Jak radzę sobie z problemami?	– Ukazanie niebezpieczeństw związanych z ryzykownymi zachowaniami. – Motywowanie do wyrażania sprzeciwu i odmowy wobec propozycji niosących ryzyko dla zdrowia i życia.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (C.2). Uzależnienia młodzieży (C.8). Tekst biblijny: 1 Kor 6,12.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, narkomania, hazard (C.8.2), nikotynizm, zakupoholizm,• wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7),• wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne (C.8.1),• wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6).	<ul style="list-style-type: none">• definiuje, czym są uzależnienia, i wyjaśnia, na czym polegają,• charakteryzuje skutki uzależnienia,• określa szkodliwość narkotyków.	<ul style="list-style-type: none">• uwrażliwia innych na problem uzależnień,• stara się czynić dobro (C.1.a), wspierając kolegów, którzy mieli kontakt z narkotykami.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
25. Moje konto na portalu życia.	<ul style="list-style-type: none">– Poszerzenie wiadomości na temat niebezpieczeństw przeżywania wirtualnego świata jako rzeczywistości.– Wzmacnianie postawy otwartości na realne relacje osobowe.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Uzależnienia młodzieży (C.8). Tekst biblijny: Ef 4,25.29-31.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: fonoholizm, sieciologizm, pornografia, gry komputerowe (C.8.2),• wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci,• wyjaśnia szkodliwość hejtu,• argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych.	<ul style="list-style-type: none">• wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktowania się przez Internet,• podaje zasady właściwego korzystania z Internetu,• charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym.	<ul style="list-style-type: none">• podejmuje wysiłek właściwego zachowania na portalach społecznościowych (E.1.e),• przyjmuje postawę zdrowego dystansu wobec świata wirtualnego,• wybiera relacje międzyludzkie, ograniczając czas spędzany przy komputerze.

VI. Dzieje Kościoła

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Bóg ratunkiem w czasach niewoli.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie roli Kościoła polskiego w dążeniu do niepodległości oraz opieki Matki Bożej nad polskim narodem.– Kształtowanie postawy szacunku wobec Ojczyzny i tych, którzy poświęcili życie, walcząc w jej obronie.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu (E.5). Tekst biblijny: Ps 62,9.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9),• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą (E.5.7).	<ul style="list-style-type: none">• charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej,• wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę,• wyjaśnia dlaczego Bitwa Warszawska stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 r. jest nazywana cudem nad Wisłą.	<ul style="list-style-type: none">• modli się, dziękując Bogu za niepodległość Polski i przynależność do Kościoła,• wyraża wdzięczność za dar wiary (A.3.b) oraz dar wolności,• wyraża szacunek dla ludzi walczących w obronie swej wiary i ojczyzny.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
27. Walczyć za Ojczyznę i zwyczaje ojczyste.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie roli Kościoła w Polsce podczas II wojny światowej.– Motywowanie do wzmacniania poczucia tożsamości narodowej.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Zadania wobec narodu, Kościoła (E.1). Tekst biblijny: 2 Mch 13,14.	<ul style="list-style-type: none">• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1946 i jego owoce (E.5.7),• wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9),• opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego (E.3.10),• przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2),• wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6).	<ul style="list-style-type: none">• określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm,• charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie,• uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny.	<ul style="list-style-type: none">• kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b),• modli się za Ojczyznę.
28. Moje obowiązki wobec Ojczyzny.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie działań bł. kard. Stefana Wyszyńskiego dla dobra Ojczyzny w czasach totalitaryzmu bolszewickiego.– Kształtowanie szacunku dla tradycji i dziedzictwa narodowego oraz odpowiedzialności za chrześcijański kształt Polski współczesnej.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Postaci świętych polskich (E.5). Tekst biblijny: Wj 20,12.	<ul style="list-style-type: none">• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1966 i jego owoce (E.5.7),• opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu bolszewickiego (E.3.10),• uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7).	<ul style="list-style-type: none">• wymienia i omawia przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego,• podaje najważniejsze fakty związane z obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski,• charakteryzuje postawę bł. kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny.	<ul style="list-style-type: none">• wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków,• troszczy się o dobro Ojczyzny (E.1.h),• jest gotowy wypełniać w swoim życiu przyrzeczenia jasnogórskie.
29. Wspólnota Kościoła domowego.	<ul style="list-style-type: none">– Ukazanie wartości Kościoła domowego oraz doświadczania wiary w rodzinie.– Budzenie pragnienia realizacji idei Kościoła domowego we własnej rodzinie.	Zadania wobec rodziny i Kościoła (E.1). Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa (F.2). Tekst biblijny: 1 Kor 16,13-14.	<ul style="list-style-type: none">• definiuje pojęcie Kościoła domowego,• opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w rodzinie (F.2.1),• wskazuje elementy Kościoła domowego możliwe do realizacji we własnej rodzinie,• opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego.	<ul style="list-style-type: none">• charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy.	<ul style="list-style-type: none">• podejmuje starania, by realizować w swej rodzinie ideę Kościoła domowego.

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
30. Rozpoznać Chrystusa w drugim człowieku.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życia i dzieła św. brata Alberta. – Budzenie wrażliwości na potrzeby innych. 	<p>Postaci świętych polskich (E.5).</p> <p>Tekst biblijny: Syr 4,1-4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – św. brat Albert, • wskazuje sposoby pomocy osobom chorym i cierpiącym (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: chorych, samotnych, biednych, wykluczonych społecznie (F.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich i interpretuje jego słowa „powinno się być jak bochen chleba...”, • podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki, • podaje przykłady pomocy bezdomnym współcześnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się naśladować przykład świętych (B.2.d) – dzieli się z innymi tym, co posiada, • wyraża postawę szacunku do chleba.
31. „Miłość nade wszystko”. Męczennicy II wojny światowej.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życia św. Maksymiliana Kolbe oraz wybranych błogosławionych męczenników II wojny światowej. – Kształtowanie odważnego wyznawania wiary szczególnie w trudnych sytuacjach. 	<p>Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1).</p> <p>Postaci świętych polskich (E.5).</p> <p>Tekst biblijny: 2 Kor 3,2-6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – ks. Józef Stanek, Natalia Tułasiewicz, Marianna Biernacka, • wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych świętych II wojny światowej (E.4.1), • podaje przykłady, w jaki sposób może kształtować odwagę. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o heroizmie życia wybranych świętych II wojny światowej, • opowiada o życiu i działalności św. Maksymiliana Kolbe, • uzasadnia, że przyjęcie śmierci przez św. Maksymiliana za współwzięcia jest wynikiem świętości życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • naśladuje przykład świętych polskich (E.5.c) w odważnym wyznawaniu wiary, • modli się za prześladowanych chrześcijan, • wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a).
32. „Zło dobrem zwyciężaj”. Ksiądz Jerzy Popiełuszko.	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie życia, działalności i kultu bł. ks. Jerzego Popiełuszki. – Kształtowanie współodpowiedzialności za Ojczyznę. 	<p>Postaci świętych polskich (E.5).</p> <p>Zadania wobec narodu i Kościoła (E.1).</p> <p>Świadkowie wiary (F.2).</p> <p>Tekst biblijny: Rz 12,21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje miejsca i formy kultu związanego z osobą błogosławionego, • podaje przykłady współczesnych chrześcijan, przeżywających cierpienie w duchu wiary (A.13.15), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • opowiada o działalności ks. Jerzego Popiełuszki w środowisku „Solidarności”. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze fakty z życia ks. Jerzego Popiełuszki, • charakteryzuje wpływ jego nauczania dla kształtowania narodowych postaw Polaków, • uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętym męczennikiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • prosi na modlitwie bł. ks. Jerzego o wstawiennictwo za Polskę, • wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a).

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
33. Zwyczajni święci.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie różnych dróg prowadzących do świętości. – Kształtowanie wytrwałości w dążeniu do świętości przez spełnianie codziennych obowiązków. 	<p>Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Kazanie na Górze – osiem błogosławieństw (C.9). Sens, przesłanie i liturgii poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2). Tekst biblijny: Mt 5,3-12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), • wymienia osiem błogosławieństw (C.9.1), • przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (A.13.8), • uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w ośmiu błogosławieństwach (C.9.5), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie, • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo, czyli żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw. 	<ul style="list-style-type: none"> • w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie (F.2.e), • szuka w swoim środowisku osób nieujawniających swojej dobroci, • stara się iść drogą błogosławieństw, która prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b), • pogłębia własną bożność (B.2.b).
34. Przesłanie roku liturgicznego.	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat roku liturgicznego jako uobecnienia wydarzeń zbawczych. – Motywowanie do świadomego i zaangażowanego przeżywania roku liturgicznego. 	<p>Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2). Tekst biblijny: Łk 1,1-4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia okresy roku liturgicznego, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym (A.10.5), • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), • wymienia uroczystości i święta Pańskie, uroczystości wybranych świętych (B.2.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny, • uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c), • świadomie przeżywa rok liturgiczny.
35. „Bóg się rodzi”. Boże Narodzenie.	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wpływu przyjścia Jezusa na życie ludzi i historię. – Zapoznanie z teologicznym przesłaniem kolęd. – Motywowanie do radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia. 	<p>Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Świadectwa historyczności Jezusa (A.13). Tekst biblijny: Łk 2,1-18.20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), • na podstawie dotychczasowej wiedzy przytacza wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19): „Bóg się rodzi”. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa, • mówi z pamięci tekst kolędy i omawia jej przesłanie, • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • ufa Jezusowi (C.9.a) – przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu, • śpiewa kolędy z rodziną i klasą, oddając cześć narodzonemu Jezusowi.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Padli na twarz i oddali pokłon Jezusowi.	– Poszerzenie wiadomości na temat potrzeby poszukiwania Jezusa jako zadania każdego człowieka. – Kształtowanie postawy wytrwałości w poszukiwaniu Jezusa.	Objawienie Boże (A.10). Tekst biblijny: Mt 2,1-12.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi.• ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5): pokłon mędrców.	<ul style="list-style-type: none">• określa postawy ludzi wobec Jezusa, analizując tekst biblijny Mt 2,1-12,• charakteryzuje podobieństwa w postawach w poszukiwaniu Mesjasza pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a mędrcami.	<ul style="list-style-type: none">• pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c),• służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa, i modli się za tych, którzy go odrzucają.
37. „Gorzkie żale, przybywajcie”. Wielki Post.	– Poszerzenie wiadomości na temat cierpienia Chrystusa. – Kształtowanie postawy otwarcia się na łaskę poprzez praktyki wielkopostne.	Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Sens, przesłanie i liturgia okresu roku liturgicznego (B.2) – Wielki Post. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Tekst biblijny: Mt 27,27-44.	<ul style="list-style-type: none">• podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa,• opisuje przejaw miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (A.5.3),• zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),• wskazuje na skutki wynikające z Odkupienia dla życia chrześcijanina (A.13.10).	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa i interpretuje go,• na podstawie tekstu „Gorzkich żali” i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia.	<ul style="list-style-type: none">• w nabożeństwach wielkopostnych rozważa tajemnicę męki Jezusa,• bierze aktywny udział w rekolekcjach wielkopostnych.
38. Prawdziwe oblicze Jezusa. Święta Weronika.	– Ukazanie tradycji o św. Weronice. – Kształtowanie postawy wrażliwości na ludzkie cierpienie oraz odwagi w niesieniu pomocy.	Świadkowie wiary (F.2). Tekst biblijny: Mk 9,41.	<ul style="list-style-type: none">• podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8) – charakteryzuje czyn św. Weroniki,• podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki.	<ul style="list-style-type: none">• chętnie niesie pomoc mimo niesprzyjającej opinii otoczenia.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
39. „Powstał, nie ma Go tu”. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.	– Poszerzenie wiadomości, o spotykaniu ze zmartwychwstałym Chrystusem podczas Eucharystii. – Kształtowanie postawy świadomego uczestniczenia we Mszy Świętej.	Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska (A.6). Tekst biblijny: Mk 16,1-14.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu,• przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach (A.6.1),• wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa (A.6.2),• zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – wyjaśnia symbolikę grobu Pańskiego.	<ul style="list-style-type: none">• wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego,• opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew.• interpretuje tekst sekwencji wielkanocnej.	<ul style="list-style-type: none">• uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.
40. Nowy styl głoszenia Ewangelii.	– Poszerzenie wiadomości na temat zadań nowej ewangelizacji w parafii. – Kształtowanie postawy odważnego dawania świadectwa w swoim środowisku.	Działanie Ducha Świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina (A.14). Misyjna działalność Kościoła (F.1). Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa (F.2). Tekst biblijny: 1 Kor 12,1.4-11.	<ul style="list-style-type: none">• określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji,• podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12) – podaje przykłady, jak może ewangelizować,• podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo, także współczesnych (F.2.4),• wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia.	<ul style="list-style-type: none">• wskazuje przyczyny odchodzenia współczesnego człowieka od Chrystusa,• uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego,• uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej, stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła.	<ul style="list-style-type: none">• kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu (B.5.c),• ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku,• bierze udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego.